

2000-01-01

การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา
(AIDS Perceptions of Upper Level Secondary School Students in
Songkhla Province)

ทศพร มณีศรีขำ

ชฎาภา ประเสริฐทรง

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuns>

Part of the [Nursing Commons](#)

Recommended Citation

มณีศรีขำ, ทศพร and ประเสริฐทรง, ชฎาภา (2000) "การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา (AIDS Perceptions of Upper Level Secondary School Students in Songkhla Province)," *Journal of Nursing Science Chulalongkorn University (วารสารพยาบาลศาสตร์)*: Vol. 12: Iss. 1, Article 6.

DOI: 10.58837/CHULA.CUNS.12.1.6

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuns/vol12/iss1/6>

This Original article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Nursing Science Chulalongkorn University (วารสารพยาบาลศาสตร์) by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทความวิจัย

การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา

AIDS Perceptions of Upper Level Secondary School Students in Songkhla Province

ทศพร มณีศรีขำ*

ชฎาภา ประเสริฐทรง**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเรื่องการรับรู้เรื่องโรคเอดส์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา สถานที่ตั้งของสถานศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง และพฤติกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2538 จำนวน 965 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากประชากรจำนวน 12,929 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบ วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบที การทดสอบเอฟ การหาความสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และมีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ นักเรียนที่มีอายุ 16-18 ปี มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี และ นักเรียนที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนในระดับชั้นที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

**อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีที่ 4 เจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดีกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 การป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง 1,000-1,500 บาท และนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองมากกว่า 1,500 บาท มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองต่ำกว่า 1,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองแตกต่างกัน มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Abstract

The purpose of this research was to examine AIDS perceptions of upper level secondary school students in Songkhla province, and to determine the comparability of AIDS perceptions held by these students in regard to (1) genders ; (2) age ; (3) educational levels ; (4) school locations ; (5) financial supports ; and (6) students' sexual behaviors. The subjects were 965 upper level secondary school students in Songkhla province, enrolled in course in the academic year 1995. They were drawn by multi-stage random sampling from a population of 12,929 upper level secondary school students. The research instruments were questionnaires and tests as related to the research topic. T-test, F-test, Contingency coefficient, One-way Analysis of Variance, and Newman-Keuls procedure were used to analyze the data and to test them for statistically significance.

The results of the study were as follows :

1. Statistically significant differences were found in responses of male and female students on "AIDS knowledge" and "attitudes toward AIDS patients or HIV - infected patients" at .01 level and on "AID protection behaviors" at .05 level.

2. No significant differences were found between the students in regard to their age groups on "AIDS knowledge" and "attitudes toward AIDS patients or HIV - infected patients". Significant differences AIDS protection behaviors between the respondent groups were found at .05 level. Multiple range test : Newman - Keuls was tested for significant difference at .05 level for the AIDS protection behaviors responses of the students grouped according to the age-groups. The mean score responses of AIDS protection behaviors of the students age 16-18 years were significantly higher than that of the students aged 16 years and the students aged 18 years at .05 level.

3. Statistically significant differences were found in the responses of the students when their responses were arranged on the basis of their educational levels on “AIDS knowledge” and “attitudes toward AIDS patients or HIV-infected patients” at .01 level. Newman-Keuls procedure were tested for significant difference at .05 level for the AIDS knowledge responses, attitudes toward AIDS patients or HIV-infected patients responses, and AIDS protection behaviors responses according to their educational levels. The mean score responses of AIDS knowledge of Mathayom suksa V and VI students were significantly higher than that of Mathayom suksa IV students. The mean score responses of attitudes toward AIDS patients or HIV -infected patients of Mathayom suksa V students were significantly higher than that of Mathayom suksa IV and VI students. The mean score responses of AIDS protection behaviors of Mathayom suksa VI students were significantly higher than that of Mathayom suksa IV students at .05 level.

4. Statistically significant differences were found between the students in regard to their school locations : urban and rural areas on “AIDS knowledge” attitudes toward AIDS patients or HIV-infected patients” and “students’ AIDS protection behaviors” at .01 level.

5. Statistically significant differences were found between the students in regard to their financial supports on AIDS knowledge at .01 level. The mean score responses of AIDS knowledge of the students’ financial supports between 1,000-1,500 baht were significantly higher than that of the students’ financial supports lower than 1,000 baht at .05 level. No significant differences were found between the students in regard to their financial supports on the “attitudes toward AIDS patients or HIV-infected patients” and “ students’ AIDS protection behaviors”.

6. No significant positive relationships were found between the students scored high on “AIDS knowledge” and “attitudes toward AIDS patients or HIV -infected patients”; and between the students scored high on “AIDS knowledge” and “AIDS protection behaviors”. Statistically significant positive relationships were found between the students scored high on “attitudes toward AIDS patients or HIV-infected patients” and AIDS protection behaviors” at .05 level.

7. Statistically significant relationships were found between the students’ sexual relation behaviors and their ages at .05 level. No significant relationships were found between the students’ sexual relation behaviors and the following variables : educational levels, school locations, and financial supports.

คำนำ

โรคเอดส์นับว่าเป็นสาเหตุการเสียชีวิตของมนุษย์ที่นับวันจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งภาวะเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศชาติทั้งปัจจุบันและอนาคต ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนถึงความมั่นคงของชาติ การสูญเสียทรัพยากรมนุษย์นับว่าเป็นการสูญเสียที่ไม่อาจจะประเมินค่าได้

โรคเอดส์เกิดขึ้นได้เมื่อใดยังไม่สามารถระบุได้แน่นอน แต่มีรายงานจากศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐอเมริกาว่าได้ตรวจพบผู้ป่วยโรคเอดส์ครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2524 (World Health Organization, 1989 A : 1) จากนั้นได้แพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็ว สำหรับประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2527 ได้พบผู้ป่วย

โรคเอดส์เป็นรายแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 พบการระบาดของโรคเอดส์ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และในปี พ.ศ. 2531 พบการระบาดของโรคเอดส์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ (สมาคมโรคติดต่อแห่งประเทศไทย, 2538 : 351) เพียงสิบปีเศษ เชื้อไวรัสเอดส์ได้แพร่ระบาดไปทั่วประเทศไทยอย่างกว้างขวาง จากข้อมูลระบุว่าตั้งแต่เดือนกันยายน 2527 ถึง 31 สิงหาคม 2538 ประเทศไทยมีผู้ป่วยโรคเอดส์ 23,948 คน และผู้ติดเชื้อที่มีอาการ 9,830 คน ทั้งสองกลุ่มเสียชีวิตไปแล้ว 7,955 คน และจากตัวเลขประมาณการโดยหลักสถิติและหลักระบาดวิทยาของแต่ละหน่วยงานที่ประกาศต่อสาธารณชน คาดคะเนว่าปัจจุบันมีคนไทยที่ติดเชื้อไวรัสเอดส์แล้วประมาณ 500,000 - 1,000,000 คน (กองควบคุมโรคเอดส์, 2538 : 1) นอกจากข้อมูลที่กล่าวแล้ว คณะทำงานคาดประมาณผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ได้คาดประมาณว่า ในปี พ.ศ. 2543 จะมีผู้ติดเชื้อเอดส์ รวมทั้งสิ้น 2 ล้าน ถึง 4 ล้านคน โดยจะพบผู้ติดเชื้อที่เป็นหญิงมากกว่าชาย ผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี และจะมีผู้เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์คิดเป็นสัดส่วน 1 ใน 3 ของจำนวนผู้เสียชีวิตทั้งหมดในประเทศไทย คาดว่าในอีก 3 ปีข้างหน้า ด้วยศักยภาพด้านบริการและเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะไม่เพียงพอที่จะให้บริการแก่ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว (สำนักงานกฤษฎีกา, 2535 : 20)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลเกิดความหวาดกังวล เกรงการติดเชื้อเอดส์จากบุคคลในสังคม จนเกิดปฏิกิริยาทางลบและส่งผลกระทบทางสังคม เช่น การไม่ยอมรับการอยู่ร่วมใกล้ชิดกับผู้ป่วยโรคเอดส์ การถูกเหยียดหยาม การรังเกียจ และแบ่งแยกผู้ป่วยโรคเอดส์ออกจากสังคม หรือการที่ผู้ป่วยโรคเอดส์ถูกไล่ออกจากงาน ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นต้น ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น หากพิจารณาแล้วเป็นผลมาจากการมีความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในหมู่ประชาชนส่วนใหญ่ รวมทั้งเยาวชนในสถานศึกษา อันส่งผลต่อความเชื่อและเจตคติที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับอันตรายของโรคเอดส์ ผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยโรคเอดส์และการป้องกันรักษา (ประพันธ์ ภาณุภาค, 2536 : คำนำ)

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดชายแดน เป็นเมืองเศรษฐกิจ มีแหล่งท่องเที่ยว มีโรงแรมที่หรูหรา มีสถานบริการเริงรมย์ทุกชนิดบริการนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากสภาพแวดล้อมดังกล่าว ถือได้ว่ามีส่วนที่จะดึงดูดและจูงใจให้นักเรียนได้เข้าไปสัมผัสและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเหล่านั้น ประกอบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นผู้ที่มียุ่อยู่ระหว่าง 15-19 ปี ถือว่าเป็นวัยรุ่น จะมีความสนใจทางเพศสูง และมักจะมีปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร หรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการทางเพศ ปัญหาการเสพยาหรือสิ่งเสพติดต่าง ๆ ซึ่งปัญหา 2 ประการนี้ มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง และอาจจะแพร่เชื้อโรคไปสู่กลุ่มหรือบุคคลอื่น การแก้ปัญหาในเรื่องนี้ คงไม่สามารถทำได้ด้วยการห้ามหรือการลงโทษ คงต้องใช้วิธีการให้ความรู้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงชั้นเรียนจบมหาวิทยาลัย วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างเรื่องนี้กับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวศึกษา เพศศึกษา และสิ่งเสพติด ฯลฯ จะให้ผลในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในระยะยาวที่มีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องเหล่านี้ด้วย เมื่อนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเอดส์อย่างถ่องแท้ ตระหนักถึงภัยของโรคว่าร้ายแรงถึงตาย แต่สามารถป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้เรื่องโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสงขลาว่าเป็นอย่างไร ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนเรื่องโรคเอดส์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และเป็นแนวทางในการเผยแพร่เจตคติที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน ครู หรือ ผู้ปกครองนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2538 ในจังหวัดสงขลา จำแนกเป็นด้านความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เจตคติต่อผู้ป่วย โรคเอดส์ การป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ ตามตัวแปรต่อไปนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นที่ศึกษา
4. สถานที่ตั้งของสถานศึกษา
5. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง
6. ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
7. ประเภทบุคคลที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ด้วยมากที่สุด

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของสถานศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดี มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดี และมีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดี จะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกัน
7. พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับอายุ ระดับชั้นที่ศึกษา สถานที่ตั้งของสถานศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในปีการศึกษา 2538 ในจังหวัดสงขลา โดยความสำคัญที่ได้จากผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ

1. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2538 จำนวน 20 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 12,929 คน
2. **กลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2538 โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage random sampling) ได้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 965 คน เป็นนักเรียนชาย 366 คน นักเรียนหญิง 599 คน
3. **ตัวแปรที่ศึกษา**
  - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา ซึ่งจำแนกตามสภาพดังนี้
    - 3.1.1 เพศ
    - 3.1.2 อายุ
    - 3.1.3 ระดับชั้นที่ศึกษา
    - 3.1.4 สถานที่ตั้งของสถานศึกษา
    - 3.1.5 ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครอง
    - 3.1.6 ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
    - 3.1.7 ประเภทบุคคลที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ด้วยมากที่สุด
  - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ข้อมูลในเรื่องเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา สถานที่ตั้งของสถานศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง พฤติกรรมทางเพศ
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ตัวเลือก ก. ข. ค. และ ง. มีข้อคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .6858

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อเอดส์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .7991

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่ปฏิบัติ มีข้อคำถามทั้งสิ้น 25 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7711

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ เท่ากับ .8058

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้วิจัยไปยื่นหนังสือด้วยตัวเอง ระหว่างวันที่ 6 - 8 พฤศจิกายน 2538 เพื่อชี้แจงรายละเอียดของเครื่องมือ และขอให้ทางสถานศึกษาส่งข้อมูลกลับทางไปรษณีย์ ซึ่งได้รับข้อมูลกลับมาเสร็จสิ้นในช่วงปลายเดือนมกราคม 2539
2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 965 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.33 ของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ FOR WINDOWS เพื่อหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าความแปรปรวน
2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test
3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 3 กลุ่ม โดยใช้ F-test
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีนิวแมน - คูลส์ (Newman-Keuls Method)
5. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ โดยใช้ Contingency Coefficient

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2538 ในจังหวัดสงขลา โดยพบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และมีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 16-18 ปี มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี และนักเรียนที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดีกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 การป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายคู่ พบว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง 1,000-1,500 บาท และนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองมากกว่า 1,500 บาท มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองต่ำกว่า 1,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองแตกต่างกัน มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่ามีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดี และนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่ามีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดี จะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตระหว่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดี จะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกับอายุของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนกับระดับชั้นที่ศึกษาของนักเรียน สถานที่ตั้งของสถานศึกษาของนักเรียน และค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2538 ในจังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายจำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

1. เพศ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งจะพบได้ว่าเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีพัฒนาการทั้งในด้านร่างกายและจิตใจเร็วกว่าเด็กวัยรุ่นชายวัยเดียวกัน ประมาณ 2 ปี (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2539 : 389) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเทศไทยของ สุมนต์ รัตนรังสิกุล (2534 : 79) ที่ศึกษาพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ด้านเจตคติและการป้องกันเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาในต่างประเทศของ ไพรัช และคนอื่น ๆ (Price and other, 1985 : 107 - 109) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนชาย คงพร คงชาติ (2537 : 129) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดกรุงเทพฯ มีทัศนคติต่อโรคเอดส์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามผลการวิจัยในครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ศิริสุข อัมมสุตใจ (2532 : 59-60) เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์ (2534 : 63) ที่ศึกษาพบว่า เพศต่างกันมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่ต่างกัน

2. อายุ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ไม่ต่างกัน สำหรับการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ต่างกัน นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีการป้องกันและปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีอายุ 16-18 ปี มีการป้องกันและปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี และนักเรียนที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี อาจเนื่องมาจากช่วงอายุ 16-18 ปี เป็นช่วงอายุของวัยรุ่นตอนกลางและเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย เด็กในวัยนี้จะมีวุฒิภาวะมากกว่าเด็กวัยต่ำกว่า 16 ปี อาจทำให้เกิดการรับรู้ที่เหมาะสมกว่าได้ สำหรับนักเรียนที่มีอายุ 16-18 ปี มีการป้องกันและปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี อาจเนื่องจากเด็กวัยที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ อาจต้องแสดงบทบาทของความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงมีการแสดงออกด้วยการมีเพศสัมพันธ์ (วินัดดา ปิยะศิลป์, 2537 : 161) ประกอบกับเมื่อมีเพศสัมพันธ์ อาจมีความเชื่อว่าการป้องกันเป็นการไม่ให้เกียรติอีกฝ่ายหนึ่ง ทำให้ละเลยเรื่องการป้องกันได้ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยในครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาในประเทศไทยของพนมศรี เสาร์สาร (2530 : 67) ที่ศึกษาพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้และไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันโรคเอดส์และกามโรค จอนณะจง เพ็งจาด (2532 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ แสงโสม ศิริพานิช (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ผู้ป่วยหญิงที่มีอายุต่างกันมีความเชื่อเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

3. ระดับชั้นที่ศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นที่ศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ แตกต่างกัน

3.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อาจเนื่องมาจากหลักสูตรการสอนสุขศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อเริ่มสอนครั้งแรกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สุชาติ โสมประยูร, 2525 : 65) และอาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 มีวุฒิภาวะมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อาจให้ความสนใจศึกษาหาความรู้ในเรื่องโรคเอดส์ ทำให้มีความรู้ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 อาจเนื่องมาจากหลักสูตรการสอนสุขศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อเริ่มสอนครั้งแรกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สุชาติ โสมประยูร, 2525 : 65) และเจตคติจะเกิดจากความรู้ที่มีอยู่เดิม ชวาร์ท (Schwartz, 1984 : 28) ซึ่งอาจทำให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ได้

3.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 อาจเนื่องมาจากหลักสูตรการสอนสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการสอนเข้าใจในเรื่องโรคติดต่อของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเพิ่มเติมเรื่องเกี่ยวกับการเลือกคู่ พฤติกรรมที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ (สุชาติ โสมประยูร, 2525 : 65) ซึ่งอาจทำให้การปฏิบัติตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดีขึ้นกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ได้

ผลการศึกษครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเทศไทยของมัลลิกา ตั้งเจริญ (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการดูแลตนเองเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ แสงโสม ศิริพานิช (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ผู้ป่วยหญิงที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความเชื่อเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

4. สถานที่ตั้งของสถานศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่มีสถานศึกษาตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ มีการป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากสภาพสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง เพราะพฤติกรรมของมนุษย์มีผล มาจากอิทธิพลของความคิดและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อกันและกัน (Bandura, 1977 : 19) ฉะนั้นสิ่งแวดล้อม จึงมีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งครอบคลุมถึงความรู้ เจตคติ และการป้องกันที่แตกต่างกันของนักเรียนได้

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาในประเทศไทยของ ศิริสุข อัมมสุใจ (2532 : 56-60) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของสถานศึกษาต่างกัน มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน พัทธพร สุนทรสรรพ (2533 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ผู้หญิงที่อยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล มีความเชื่อเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์ (2534 : 63) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของสถานศึกษาต่างกันมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน แสงโสม ศิริพานิช (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ผู้ป่วยหญิงที่มีสถานที่อยู่ในเขต เทศบาล และนอกเขตเทศบาล มีความเชื่อเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

5. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติต่อผู้ป่วยโรคเอดส์หรือผู้ติดเชื้อเอดส์ การป้องกันและการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง 1,000-1,500 บาท และนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองมากกว่า 1,500 บาท มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองต่ำกว่า 1,000 บาท อาจเนื่องมาจากความพร้อม หรือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มพูนการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ส่วนครอบครัวที่มีรายได้น้อย บุคคลในครอบครัวอาจต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพ ทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกิดขึ้นได้น้อย จึงมีการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยด้วยเช่นกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเทศไทยของมัลลิกา ตั้งเจริญ (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมีความเชื่อเกี่ยวกับการดูแลตนเองเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ในระดับถูกต้องมาก แสงโสม ศิริพานิช (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า รายได้มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

6. นักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากน้อยเพียงใด จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 93) รองลงมาเป็นนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากกว่า 1 คน และนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลคนเดียว ตามลำดับ (ร้อยละ 3.6 และ 3.4) การที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาที่เหมาะสม อาจเนื่องมาจากนักเรียนอยู่ในช่วงของวัยรุ่น เกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลองบทบาทของผู้ใหญ่ ประกอบกับมีความเจริญเติบโตของร่างกายอย่างเต็มที่ ซึ่งวัยรุ่นอาจใช้การมีเพศสัมพันธ์ในเหตุผลที่หลากหลาย เช่น เพื่อเป็นการเข้าสังคมให้เป็นที่ยอมรับจากเพื่อน ๆ เพื่อบอกกับบุคคลที่เกี่ยวข้องว่า **ฉันโตแล้วนะ** ใช้หลบหนีจากภาวะ **เหงา** หรือใช้ทำหายพ่อแม่ (วินัดดา ปิยะศิลป์, 2537 : 161)

7. นักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลประเภทใดมากที่สุด จากผลการวิจัยพบว่า จากจำนวนนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นคิดเป็นร้อยละ 7 จำแนกเป็นนักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนและ/หรือคนรัก มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 6) อาจเนื่องมาจากเพราะคิดว่าเป็นการแสดงออกถึงความรัก รองลงมาเป็นนักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการตามสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ ไนต์คลับ ผับ อาบอบนวด ฯลฯ (ร้อยละ 1) อาจเนื่องมาจากต้องการมีประสบการณ์ทางเพศ ประกอบกับเป็นการแสดงออกถึงความเป็นชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาภายในประเทศไทย พ.ศ. 2532 พบว่า เด็กชายมีประสบการณ์ด้านเพศครั้งแรกในช่วงอายุ 15-19 ปี โดย **ขึ้นครู** จากหญิงบริการมากที่สุด (วินัดดา ปิยะศิลป์, 2537 : 164)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หลักสูตร ควรจัดให้มีการสอนเรื่องโรคเอดส์ไว้ในหลักสูตรทุกระดับ เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อป้องกันตนเองให้พ้นจากการติดเชื้อเอดส์ ตลอดจนนำความรู้ที่ถูกต้องไปเผยแพร่ต่อผู้อื่นได้

2. อาจารย์ผู้สอนควรได้รับการอบรม สัมมนาความรู้เรื่องโรคเอดส์ และเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องต่อโรคเอดส์ และนำไปถ่ายทอดสั่งสอนแก่ศิษย์ รวมทั้งโน้มน้าวให้ศิษย์เกิดทัศนคติต่อโรคเอดส์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. กิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายรูปแบบ เพื่อเป็นการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องต่อโรคเอดส์ นอกจากการจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนแล้ว ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโรคเอดส์มาบรรยายให้นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์
2. ควรมีการศึกษารับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายจากการติดเชื้อเอดส์ ซึ่งอาจเกิดกับบุตรหลานในระดับมัธยมศึกษาได้ต่อไป
3. ควรมีการศึกษาเพื่อหารูปแบบของการให้ความรู้ เพื่อให้เกิดทัศนคติที่เหมาะสมต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ และรับรู้วิธีการหลีกเลี่ยงเพื่อป้องกันให้พ้นจากการติดเชื้อเอดส์
4. ควรมีการศึกษากับกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา นักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และระดับอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบปัญหาของกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่อย่างครอบคลุม และจะได้ดำเนินการแก้ไขได้ครบวงจร

บรรณานุกรม

- คงพร คงชาตรี. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี และกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา
- ควบคุมโรคเอดส์, กอง. กรุงเทพฯ รู้ทันเอดส์. ฝ่ายงานระบาดวิทยา สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร 3 (28) : 3 สิงหาคม 2538.
- จอนณะจง เพ็งจาด. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพ ปัจจัยพื้นฐานบางประการกับความสามารถในการดูแลตนเองในหญิงอาชีพพิเศษ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532. อัดสำเนา
- ประพันธ์ ภานุภาค. โรคเอดส์ และตัวท่าน ปี 2536. กรุงเทพฯ : โครงการโรคเอดส์สภากาชาดไทย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พนมศรี เสาร์สาร. พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของหญิงบริการในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532. อัดสำเนา
- พัชรพร สุคนธสรพ. “ประสิทธิผลในการให้สุขศึกษาแก่ประชาชนในชนบท,” การควบคุมโรคเอดส์ เชียงใหม่ : วิทยาลัยพยาบาลและผดุงครรภ์เชียงใหม่, 2533.
- มัลลิกา ตั้งเจริญ. การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับความสามารถในการดูแลตนเองเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ในหญิงอาชีพพิเศษ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534. อัดสำเนา

เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์. **ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร และวิทยาเขตบางเขน.** ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา

วินัดดา ปิยะศิลป์. “**ครอบครัวกับวัยรุ่น**” ในการพัฒนาครอบครัว. คณะอนุกรรมการด้านครอบครัว สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

ศิริสุข อิ่มสุดใจ. **ความรู้เรื่องโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดชลบุรี .** ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา

ศรีเรือน แก้วกังวาล. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

สมาคมโรคติดเชื้อแห่งประเทศไทย. **การรักษาด้วยวิธีการในปัจจุบันสำหรับโรคติดเชื้อที่พบบ่อย.** กรุงเทพฯ : บริษัท ที.พี. พรินท์ จำกัด, 2538.

สุชาติ โสมประยูร. **การสอนสุขศึกษา.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

สุมนต์ รัตนรังสิกุล. **การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา.** ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา

แสงโสม ศิริพานิช. **ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของกลุ่มชายบุคคลที่ประกอบอาชีพและกลุ่มนักศึกษาชายในจังหวัดร้อยเอ็ด.** วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534. อัดสำเนา

สำนักนายกรัฐมนตรี. **แผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ 2535-2539.** กรุงเทพฯ : บริษัท ประชาชน จำกัด, 2535.

Bandura Albert. **Social Learning Theory.** Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1977.

Black, Jeffrey L. “AIDS : Preschool and School Issues” **Journal of School Health** 56(3) : 93-95 , 1986.

Bown, A.D. “Knowledge and Opinions about AIDS among Student Teachers and Experienced Teachers,” **Canada Journal of Public Health** 78 : 84-87, 1987.

Iqbal, S. and others. Knowledge and Perceptions about AIDS among Married Woman in Bangkok,” ในการประชุมเชิงปฏิบัติการป้องกันโรคเอดส์และอนามัยครอบครัว. 67-77. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยการวางแผนครอบครัว คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล, 2532.

Price, James H. “AIDS : the School and Policy Issues,” **Journal of School Health** 56(4) : 134-139 , 1986.

Price, James H. Sharon Desmond and Gary Kukulka. “High School Student’s Perceptions and Misperceptions of AIDS.” **Journal of School Health** 55(3) : 107-109 , 1985.

Reed, Pouline and others. “Nurse Attitudes Regarding Acquired Immunodeficiency Syndrome.” **Nursing Forum** 21(4) : 153-156 ; 1984.

Schwartz, N.E. “Nutrition Knowledge Attitudes and Practice of High School Graduates,” **Journal of The American Dietetic Association** 66 : 28-31 , 1984.

World Health Organization. “Global Program an AIDS Broadcasting’s Question and Answers” Geneva : World Health Organization 1989.